De burgemeester van Amsterdam moet weg

Posted on 10 oktober 2020 by Paul Verburgt

De positie van de burgemeester van Amsterdam is onhoudbaar geworden.

Willens en wetens heeft ze de burgerij misleid.

In de eerste plaats door de indruk te wekken dat ze de antiracisme-manifestatie op 1 juni heeft laten doorgaan omdat ze het grondwettelijke demonstratierecht belangrijker vond dan handhaving van de coronaregels. Deze afweging stond naar haar zeggen los van het onderwerp van de demonstratie, antiracisme. Dat zij ter plekke aanwezig was met de activistische button 1873 op haar kleding, moest als puur toeval worden gezien.

In de tweede plaats heeft ze gesuggereerd dat ze was overvallen door de massale opkomst. In plaats van een paar honderd stonden opeens duizenden mensen op de Dam.

In de derde plaats zou ze hebben afgezien van het ontbinden van de bijeenkomst omdat dit tot grote chaos zou hebben kunnen leiden. Bovendien nam menigeen,

aldus de burgemeester, netjes de anderhalve metermaatregel in acht en droegen velen een mondkapje.

In de vierde plaats heeft de burgemeester toen er over de demonstratie ophef ontstond, verklaard dat ze haar handelswijze had afgesproken in de zogenaamde driehoek en dat ze afstemming had gehad met de minister van Justitie.

Als snel kwamen er barsten in haar verhaal.

Het onderwerp van de demonstratie bleek wel degelijk een rol te hebben gespeeld in haar afwegingen, een inhoudelijk politieke opvatting dus en helemaal niet de zuiver juridische kwestie die ze er aanvankelijk van had gemaakt.

Bovendien kwam de politie met de mededeling dat ze de burgemeester had gewaarschuwd voor een zeer grote opkomst. Op Facebook ritselde het van de oproepen (en bevestigingen) om te komen.

Ook haar terughoudendheid om de demonstratie te ontbinden bleek een ander motief dan de openbare orde te hebben: de burgemeester had vooraf bij de politie aangedrongen op de meest denkbare coulante houding omdat de demonstratie zich immers richtte op het politiegeweld tegen zwarte mensen.

De steun van de minister van Justitie bleek niet te bestaan. Het elektronische berichtenverkeer tussen beide autoriteiten tijdens de demonstratie was ontluisterend. Een snibbige burgemeester moest vaststellen dat ze alleen stond.

Even leek de commotie te luwen, maar dat was schijn.

Dankzij een WOB-verzoek van De Telegraaf kwam nieuw ongerief op tafel. Het OM, de derde partner in de driehoek, bleek helemaal niet ingestemd te hebben met de demonstratie en had grote kritiek geuit op de omgekeerde suggestie die de burgemeester publiekelijk had gedaan. Toen dit uitkwam, is nog wel een halfzachte poging gedaan om ogenschijnlijk de eenheid te herstellen, maar dat maakt de zaak alleen maar erger.

En dan blijkt de burgemeester rond de demonstratie ook nog eens vrolijk te hebben geappt met Sylvana Simons van de oppositiepartij BIJ1. De dames spraken

enthousiast over het belang van de manifestatie en het gevoel dat ze beiden hadden dat het nu toch eindelijk de goede kant opgaat. Net zo hartelijk appte de burgemeester met de leider van een andere oppositiepartij, DENK.

Hoe duidelijk wil je het hebben?

Hier is iemand bezig die weloverwogen een loopje neemt met haar onpartijdige en onafhankelijke rol, de basis van haar functie als burgemeester. Iemand ook die mensen bedot en probeert voor haar karretje te spannen om haar activistische motieven te verhullen of af te dekken. En om in het zadel te blijven.

Dat laatste is haar in eerste instantie gelukt. Kort na de demonstratie was er een debat in de gemeenteraad waarin de 'kneiterlinkse' coalitie haar de hand boven het hoofd hield. Tussen de regels door kon je horen dat men het activisme van de burgemeester steunde. Bovendien was het ondenkbaar dat de coalitie waarin Groen Links de grootste partij is, een burgemeester van dezelfde kleur naar huis zou sturen.

Zo rolt de politiek, niet alleen in Amsterdam. En dus zeiden de coalitiepartijen dat ze de uitleg van de burgemeester geloofden.

Dat geloof kan niet overeind blijven. De nieuwe feiten zijn op zichzelf al pijnlijk genoeg, maar samen met wat al bekend was, is het plaatje af: deze burgemeester opereert in strijd met de basisprincipes van haar functie, onpartijdigheid en onafhankelijkheid, misbruikt haar bevoegdheden inzake de handhaving van de openbare orde om een eigen activistische agenda na te streven en spreekt niet de waarheid als haar om uitleg wordt gevraagd.

De gemeenteraad moet haar dus wegzenden. Op straffe van verlies van elke geloofwaardigheid.

Als de (meerderheid van de) gemeenteraad dat weigert, is daar formeel nog de minister van Binnenlandse Zaken die het ontslag van de burgemeester kan bewerkstelligen. Tja… daar kunnen we lang op wachten, want deze minister was wethouder te Amsterdam en staat überhaupt niet bekend om haar daden.

Blijft over de burgemeester zelf. Ze moet niet wachten of ze de dans kan ontspringen. Hou de eer aan jezelf en stap op.

Dat is het risico, niet van het vak, maar van je eigen keuzes.